

ד"ש מלונדון

האם זה יכול להיות שלונדון כבר לא מה היתה פעם? או שאנחנו השתנינו והתבגרנו נעשינו צינים וביקורתיים ופחות מתלהבים? הכל יכול להיות. ובכל זאת, כשכל העיר הנהדרת הזאת פקוקה כמו דרך חיפה בבוקר, ואתה רוצה לנסוע דווקא מעל האדמה, כדי לראות משהו, והמוניות נוסעת במהירות של שני ק"מ בשעה — אין ברירה אלא להתעצבן.

וכמו שאתה מתעצבן, גם הנהג האנגלי מתעצבן, ומרוב עצבים הוא שוכח שאנגליה היא מולדת הנימוס והאיפוק, והוא מתחיל לקלל את חבריו הנהגים, ועושה עצירות איומות, וראיתי אפילו נהג אחד שירק לעבר נהג אחר.

הזבניות בחנויות אומנם נישארו מנומסות כמו שהיו, אבל קצב העבודה שלהן ירד אל מתחת לגבול הסביר. כשיש תור של עשרה אנשים (ולפני חגי המולד אין תור קצר מזה), והקופאית לוקחת ממך את הכסף בקצב של צב-חולה, ואחרי-כך כן מדברת בנימוס עם זבנית אחרת, ואחרי-כך קוראים לה לטלפון והיא מבקשת סליחה (מאוד בנימוס) ונעלמת לחמש דקות, וכשהיא חוזרת היא מחייכת בנימוס וממשיכה לשרת את הקהל שמריאה סימנייהתמוטטות (קהל אנגלי, כמובן, כי הזרים, כמוני, ויתרו על הקנייה).

בתנות-פירות אחת בלונדון מכרו תאנים. לא לפי מישקל, אלא לפי חתיכה. כל תאנה 49 פני,

מפ"ם לא לוקחת סיכונים

ק"ץ משגע (טוב, לא כולל כמה ימים של חמסינים קשים), אביב נהדר בן חודשיים בערך, התיו שנופל, בדרד-כלל, על יום חמישי אחרי הצהריים, וחורף.

ובחורף — כמו בכל חורף — מגעיל. גשם, קור, ברקים, רעמים, הפסקות-חשמל שכונתיות, גגות דולפים, חלונות שמכניסים אוויר קר, פקקי-חשמל שקופצים בלי הרף, כניסה שלא מתייכשת, שמיים בצבע ריכאון ונהרות במקום רחובות.

זה נכון שגם באמצע החורף הזאת יש פתאום יום של שמש, ואז כולם יוצאים לגגות לתלות את הכביסה ואומרים זה לזה: "איזה יופי של יום", וכולם שמחים מאוד. חלק מהשימחה הזאת היא בגלל ההפתעה. אף אחד לא ירע שפתאום יהיה יום שמש.

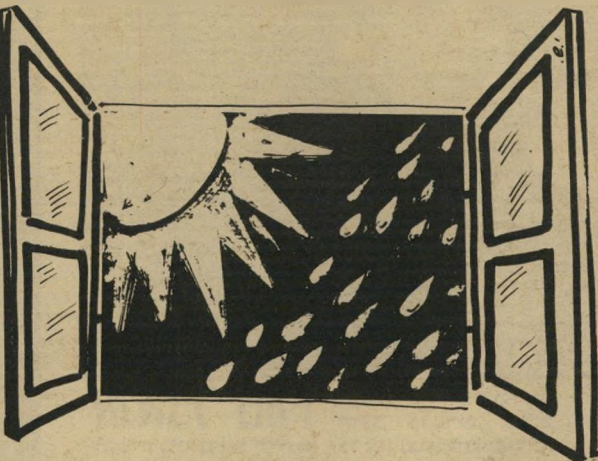
כן. אף אחד. כולל השרות המטרולוגי, שמה שהוא עושה — לפחות מאז שהתחלתי לברוק אותו — זה מבלבל את בני-הארץ, ועושה להם מה שעושים להם מרורי האסטרוולוגיה בעיתונות. זאת-אומרת, הוא נותן את כל האפשרויות וכל אהי ימצא לעצמו משהו מתאים.

הנה ביום הראשון שעבר, ה-20 לדצמבר, יצאתי החוצה בגשם וקיללתי את יומי. בצהריים התישתי לקרוא את ידיעות אחרונות ומיד עלה הירד על פני. שם היה כתוב באותיות שחורות: "בשלושת הימים הבאים לא צפוי גשם. כך צופה החזאת מרגלית רייכמן. עם זאת יהיה מעונן חלקית והמטרטרטרות ישארו נמוכות".

רצתי הביתה, הפעלתי את מכונת-הכביסה, פתחתי את כל החלונות, ושלתתי נשיות באוויר לגברת מרגלית רייכמן. אבל כל זה נגמר בערב, כשהתישתי מול הטלוויזיה לראות את מבט, ושם אמרו לי בקול ברור וצלול: "הלילה, מחר ומחרתיים ירדו גשמים בצפון הארץ ובמרכזה". פתאום הסכמתי עם אלו שאומרים כל הזמן שהטלוויזיה מעצבנת אותם כשהיא מביאה לציבור רק את החדשות הרעות.

אז הלכתי לחפש מה כתוב בעיתונים האחרים. חיפשתי בדבר ולא מצאתי שום מוגי-אוויר. המפאיניקים החליטו להתעלם ממנו, כנראה. לעומת זאת בעל המישומר החליטו לא לקחת צ'אנסים ולא להגיד אם יהיה גשם או לא. הם דייווחו רק על הטמפרטורות ברחבי-הארץ. מי יברוק מחר אם בירושלים באמת היו שש עד עשר מעלות ובטבריה עשר עד 15.

כמדוינת מס'וסטס, בה גרתי כמה חודשים מחיי, היה חוק בלתי כתוב שאמר: "אם אתה לא מבוסס ממוגיה-אוויר — חכה חמש דקות". זה נכון שהמישה חודשים בשנה היה שם קור-אימים ושלג כיסה בגבהים שונים, את פני האדמה. אבל בחודשים של הלא-שלג ולא-כפור אימים, אי אפשר היה לדעת מה יהיה מוגי-האוויר בעוד חצי שעה.

קצרה, ותזור הביתה בסופת-גשם מלווה בברקים וברעמים. כשגמרת להתיישב ולהחליף בגדים, כבר יכולת לראות מבעד לחלון שהגשם נעלם, ובמקומו יצאה שמש חמימה ונעימה, והשמיים קיבלו מבע כחול של תינוקות. אבל זה באמריקה — שהיא ארץ האפשרויות הבלתי סבירות. אצלנו יש סדר. ארבע עונות-שנה, שלא מתערבבות אחת בשניה. שיבכה חודשים של

ספרי בישול

למעלה מ-120 מתכונים. מנות ראשונות, מרקים, בשרים, דגים, עוף, תוספות וקינוחים.

הבעיה היא שאת חלקם הגדול של המתכונים אנחנו כבר מכירים, ולאחרים פשוט הוסיפו איזה פרי. האם לא שמעתם עד היום על תפוחי-עץ ממולא, גביעי-אשכוליות במלית-בשר, סלט וולדורף בתפוחי-עץ, או מיטבל אבוקדו בגבינה לבנה ושום?

ובכל זאת, פה ושם יש רעיונות חדשים למי שאוהב את טעם הפירות כשהם מבושלים. ממיטבחו של אלברט פירוח. מאת חיים כנאי ואבשלום ינאי. הוצאת מודן. מחיר 24 ש"ח.

ועכשיו... מיקרוגל, כמובן. הספר מיועד למתלכטים אם לקנות מיקרוגל או לא, לאלה שכבר החליטו בחיוב אבל לא החליטו איזה. כל מה שצריך לדעת על פעולת התנור-ביק הזה, כיצד מטפלים בו, כיצד הוא פועל, איפה להתקין אותו, איך לנקות, כאילו כלים להשתמש ומה לא הולך עם מיקרוגל. אחרי כל זה גם מתכונים. חלקם נשמעים מעניינים מאוד אבל לא יכולתי לנסות אף אחד מהם כי אין לי מיקרוגל. א"ב במיקרוגל מאת עופרה ואוסנת קצנב. הוצאת ר. סירקס. מחיר 19.90 ש"ח.

ואחרי כל זה מה צריך אם לא איזה ספר חדש על דיאטה? אז יש. הפעם זאת דיאטה-הצירופים

המבטיחה ירידה של שלושה עד שמונה ק"ג בשבוע הראשון. מקריאת המתכונים המומלצים לדיאטה גיליתי שהמשיח לא בא עדיין, ומי שרוצה לרזות צריך לאכול מעט, ובמעט הזה צריך שיהיו הרבה ירקות ומעט שומנים ופחמימות. החידוש שבדיאטה הזאת הוא במתכונים הרבים. כל אחד יכול להרכיב לעצמו את הצירופים החביבים עליו, מתוך מה שמותר, כמובן. דיאטת הצירופים מאת ברוריה טל, הוצאת זמורה ביתן. מחיר 27.95 ש"ח.

מאכ"י ק"ץ הוא ספר שיצא בסתיו ואני גיליתי אותו בחורף. זהו סיפורה השני של סווי רוד, שגדלה על המטבח הספרדי-בלקאני (בולגרי), וטעמם של המתכונים, המופיעים בספר, מלבד היותו נפלא ממש, מוכיח לאחרים מאיתנו את טעם המיטבה של סבתא.

למרות שהספר מתכוון למאכלי ק"ץ, הרי אין זה סוד שהחורף הישראלי דומה לקייצים של ארצות אחרות. ואין שום סיבה למה לא נאכל עכשיו כבר כרוטב פטרוזיליה, איטריות בשמן זית ובזיליקום, בקלה בתוספת חומום ופילפל ירוק או עגל כרוטב טימין וצלפים.

ספר מאוד מאוד לטעמי.

מאכ"י ק"ץ מאת סווי רוד, הוצאת כתר.

אלברט פירוח אוהב פירות. אבשלום ינאי יודע לבשל. שני אלה חברו ביחד והוציאו ספר שבו

שלוש שעות בין עצים שהשירו את עליהם, משעמם אותי. אחרי סידרת-ההכנות הנ"ל לא חשבתי שיש בעיה.

כשהגענו ללונדון הסתבר שבדיוק מתקיימת בה אליפות אנגליה, או העולם, או אני לא יודעת מה של סנוקר. טוב, זה ברור שהבעל שלי לא אשם שהוא לא ידע על זה קודם, אחרת הוא לא היה מנטיח לי כולם.

ארבע שעות כל ערב הסתכלתי בטלוויזיה, וראיתי אנשים שרוחפים כדורים צבעוניים לתוך חורים בשולחן. הבעל אמר שזה הדבר הכי מרתק שהוא ראה השנה, ואם אני אפריע לו להתרכז בתענוג הזה הוא לא יודע מה הוא יעשה לי.

אם בכל זאת הגעת עם בעלך ללונדון, ואם את אפילו נהנית מהבידוד הזה, — אל תראגי — תוך יום תרצי להיות כמה שעות לבד. ואז תשלחי אותו לבקר בחזרה-המילחמה של וינסטון צ'רצ'יל. אין גבר שירסב להצעה כזאת.

הכתובה היא, קריית הממשלה, רח' וייט הול — מול הבית של מרגרט תאצ'ר.

הוא יסתובב שם שעתיים, ישווה עם חרדיי המילחמה בישראל, יזכר בכל מה שהוא קרא על מילחמת-העולם השנייה ועל צ'רצ'יל ויהיה נורא מבוסס. ואת הרי יודעת כמה שמונסע את יכולה לקנות בשעתיים, כשהוא לא איתך.

חדר המילחמה של וינסטון צ'רצ'יל כמה שמוציא אפטר לקנות בשעת-היום?

לעומת זאת, היא כנראה לא כליך אוהבת, ולכן היא קנתה לי כרטיס להצגה, והכריחה אותי ללכת. שעתיים ישבתי וחשבתי מה לעשות כדי שהעניינים לא תיסגרנה לי. מוקסנעל.

לנשים בלבד

לא צריך לנסוע עם בעל לחו"ל. יש הברל גדול בין שני המינים, למרות כל מלחמות השיוויון שפרצו בעולם. הם מתעניינים כמה שאנחנו לא מתעניינות וגם להיפך. אז אם אפשר לסדר, שכל אחד יסע לחוד זה הכי טוב. אבל לפעמים אי אפשר. כמו שקרה לי הפעם. אז כמה ערכים לפני הנסיעה הוא הבטיח לי חגיגות שהפעם הוא לא יתערב לי בחיים ולא יספור בכמה חנויות הייתי.

הסכמנו על ביקור במוסיאון אחד בלבד בכל יום, והסכמנו שלא נראה טלוויזיה אנגלית בגלל שבאנו רק לשלושה ימים וחבל על הזמן. וכמובן, הסכמנו לא ללכת ברגל בתוך הגנים של לונדון כי עכשיו קר והרגליים כואבות, ובכלל טיול של

כלומר כמעט דולר. 1.60 ש"ח לתאנה אחת. קניתי אחת — אין לי הסבר מדוע — טעמתי וירקתי.

האוכל האנגלי נשאר אותו דבר. אין לו לאן להידרדר יותר. מה שכן הצליח להידרדר זה הקפה. בכל מיסעדה, בכל בית-קפה, בכל בר. כשטועמים את הקפה האנגלי מייד מבינים למה האנגלים שותים תה. בשביל מאניקים של קפה, ששותים אותו 15 פעמים ביום — זה עונש גדול.

סיגריות אמריקאיות עולות בחנות הפטורה ממכס כנמלי-התעופה היתרו 7.5 לירות שטרלינג, כלומר 15 דולר. בכל שהיתעופה אחר עולה עשר עד 11 דולר. למה? ככה:

כמעט בכל חנות-מוזון גדולה שבה הייתי (והייתי בכמה כאלה), ראיתי המון מוצרים מתוצרת-ישראל. או למה היצוא שלנו נחשב כישלון?

חברה שלי קראה בעיתון שאהוד מנור מאוד ממליץ על הצגה בשם SARKOPHAGUS החברה שלי מאוד אוהבת את אהוד מנור. אותי,